

Sygn. akt SNO 18/18

UCHWAŁA

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Władysław Pawlak

Protokolant Ewa Marczuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 maja 2018 r.

sprawy **M. R.**

sędziego Sądu Okręgowego w S.

zażalenia na uchwałę Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego (...) z dnia 15 stycznia 2018 r., sygn. akt ASDo (...),

w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej,

uchyla zaskarżoną uchwałę i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu - Sądowi Dyscyplinarnemu (...).

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 15 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny (...) na podstawie art. 80 § 2 c a contrario ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych nie zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w S. M. R. w zakresie czynu zarzucanego mu we wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej w O. o to, że w nieustalonym czasookresie między dniem 15 października 2015 r., a kwietniem 2016 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

dokonał przerobienia treści protokołu rozprawy w sprawie Sądu Okręgowego w S. pod sygn. akt II K (...) z dnia 15 października 2015 r., co do treści zeznań złożonych przez A. W., po czym wykorzystując uzależnienie służbowe polecił ustalonemu pracownikowi sekretariatu Sądu Okręgowego w S. usunięcie z akt sprawy oryginału karty protokołu wskazanej rozprawy, zniszczenie go i zastąpienie dokumentem przez siebie przerobionym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na tę uchwałę zażalenie na niekorzyść M. R. wniosł Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. delegowany do Prokuratury Okręgowej w O., zarzucając jej na zasadzie stosowanego odpowiednio art. 438 pkt. 3 k.p.k. *„błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść rozstrzygnięcia, a polegający na przyjęciu, iż z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu sędziego M. R. nie zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., gdy tymczasem prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków, oględzin akt postępowania, wskazuje, iż zachowanie sędziego jest społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy, a co za tym zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez sędziego M. R. przestępstwa polegającego na tym, że w nieustalonym czasookresie między dniem 15 października 2015 r., a kwietniem 2016 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przerobienia treści protokołu rozprawy w sprawie Sądu Okręgowego w S. pod sygn. akt II K (...) z dnia 15 października 2015 r., co do treści zeznań złożonych przez A. W., po czym wykorzystując uzależnienie służbowe polecił ustalonemu pracownikowi sekretariatu Sądu Okręgowego w S. usunięcie z akt sprawy oryginału karty protokołu wskazanej rozprawy, zniszczenie go i zastąpienie dokumentem przez siebie przerobionym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”*

Stawiając powyższe zarzuty, Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonej uchwały poprzez wydanie uchwały o zezwoleniu na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej wskazanego sędziego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny (...) uznał, że materiał dowodowy pozwala na przyjęcie realizacji znamion strony przedmiotowej czynów zarzucanych sędziemu M. R. Uzasadnieniem jednak odmowy zgody na pociągnięcie wymienionego sędziego do odpowiedzialności karnej było uznanie, że czyny te są społecznie szkodliwe w stopniu znikomym, co wyklucza w ogóle postępowanie karne w sprawie. Stanowisko to Sąd Dyscyplinarny uzasadnił na s. (...) uzasadnienia uchwały.

Prokurator w swoim zażaleniu jednak kontestuje takie ujęcie problemu i przedstawia rozbudowane argumenty wskazujące, że w realiach konkretnej sprawy, w której zachowaniem zarzuconym sędziemu jest przerobienie protokołu rozprawy i dopisanie trzech zdań do zeznań A. W., zmiany dokonane w owym protokole miały istotne znaczenie. Na s. (...) uzasadnienia zażalenia przedstawia racje za brakiem możliwości uznania zachowania sędziego za społecznie szkodliwego w stopniu znikomym. Przede wszystkim Prokurator wskazał, że przerobienie owego protokołu rozprawy było jednym z głównych powodów uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy, w której A. W. zeznawał, do ponownego rozpoznania.

Przypomnieć należy, że stosownie do art. 80 § 2c p.u.s.p. sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Przez "dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa" należy rozumieć taką sytuację, gdy zebrane w sprawie dowody wskazują w sposób dostateczny na to, że sędziemu można postawić zarzut popełnienia przestępstwa. Jest przy tym oczywiste, że nie wystarcza samo przypuszczenie, iż było tak, jak twierdzi się we wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, ale nie jest też wymagane

przekonanie o winie sędziego (tak Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 28 marca 2017 r., SNO 1/17). Postępowanie o uchylenie immunitetu sędziowskiego poprzez wyrażenie zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, nie jest bowiem postępowaniem rozstrzygającym o jego odpowiedzialności karnej, a więc sąd dyscyplinarny nie musi mieć pewności, że przestępstwo zarzucane sędziemu we wniosku faktycznie zostało przez niego popełnione. Naturalnie poddaje on wniosek analizie nie tylko pod kątem realizacji znamion przedmiotowych i podmiotowych zarzucanych czynów, ale także musi odnieść się do nich w optyce m.in. stopnia społecznej szkodliwości. Jednak biorąc pod uwagę specyfikę postępowania o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej zarysowaną powyżej, uznać należy, że znikomy stopień społecznej szkodliwości zarzucanego sędziemu czynu musi jawić się, jako oczywisty na podstawie dostępnego materiału dowodowego.

W niniejszej sprawie, mając na uwadze argumenty Sądu Dyscyplinarnego oraz racje Prokuratora przedstawione w zażaleniu uznać należy, że nie wykazano, że stopień społecznej szkodliwości zarzucanych sędziemu czynów był w oczywisty sposób znikomy.

W ponownym postępowaniu Sąd Dyscyplinarny zobowiązany będzie raz jeszcze przeanalizować wniosek pod kątem dostatecznego uzasadnienia podejrzenia popełnienia przez sędziego M. R. zarzucanego mu przestępstwa.

r.g.